

РУСЕНСКИЯТ ФЕСТИВАЛ БЪРЗО НАБИРА СИЛА И СЛАВА

(Продължение от стр. 1)

ников. От всички тия контакти, които имах с вашия оперен театър, добих впечатление, че той разполага с прекрасен колектив от талантливи певци. То се потвърди и сега. Успях да чуя един спектакъл, който ми хареса много и с прецизната работа на диригента, и с онова, което показаха Иван Димов, Ана Ангелова и останалите участници.

А сега няколко думи за хода на фестивала. Първият концерт, според мен, мина на високо равнище. От увертюрата на Райчев се излъчва много оптимизъм, жизнерадост, светлина. В нея има красиви лирични моменти.

Особено силно впечатление ми направи симфонията на

В. Стоянов „Велики Преслав“. Това е едно много благородно музикално произведение, което носи почерка на голям майстор на симфоничната музика.

Радвам се, че на втория концерт оркестърът на Латвийското радио и телевизия се справи много добре със задачата да поднесе на българската публика българско произведение. Развълнуваме, че слушателите така топло посрещнаха неговото изкуство. Този успех на светския оркестър е толкова голям, като се има предвид, че това е първото му излизане зад граница.

Аз вече бях слушада в Москва изпълнението на виолончеловия концерт на Пип-

ков от нашия голям майстор Мстислав Ростропович. Тогава той има много голям успех. И завчерашното му изпълнение от младата Тестелец показва този концерт като едно голямо произведение, в което певучите възможности на инструмента са използвани майсторски. Пипков е успял да разгърне и всички технически средства, които предлага виолончелото. Очевидно имаме работа с майстор от световен мащаб.

Симфонията на Кутев ми го разкри и като композитор на симфонична музика. Досега го познавах като автор предимно в песенния жанр. И се радвам, че е създал таква силно произведение. Особено ми харесаха двете средни части. Като цяло сим-

фонията е написана много искрено и красиво.

Снощният концерт ме порази с мащабите си. Аз не броя, но вероятно на сцената имаше не по-малко от 140 деца. Особено мощна бе струнната група — от около 80 души. Това, че Русе успя да представи такъв голям, строен и толкова ентузиазирани колектив от млади музиканти, свидетелства, че музиката във вашия град играе голяма роля. Да се възпитат толкова инструменталисти ни как не е лесно. И всяко това прави много радостно впечатление. Във връзка с неговия стил на изпълнение ще си позволя една малка критична бележка, която има характер по-скоро на пожелание. В своята работа дири-

гентът и оркестърът трябва да обърнат повече внимание на тънкостите на музикалния израз, на богатството на музикалните краски. От това ще спечелят и слушателите и което е по-важно, и самите млади музиканти, защото това ще помогне за тяхното развитие и изграждане.

По всичко личи, че партийното ръководство на окръга отделя много голямо внимание за развитието на музикалната култура. И това е най-верният залог за бързото развитие на Мартенските музикални дни. Аз съм убеден, че с тоя темп и стил на работа те бързо ще наберат сила и слава и ще се нареждат на едно от първите места между подобните фестивали в света.

ГЛАВНАТА РЕДАКТОРКА НА
СПИСАНИЕ „СОВЕТСКАЯ
МУЗЫКА“ ЕЛЕНА ГРОШЕВА
ПРЕД В. „ДУНАВСКА
ПРАВДА“

Русенският фестивал бързо набира сила и слава

Между многото гости от страната и чужбина, дошли за Мартенските музикални дни, е и главната редакторка на списание „Советская музыка“ Елена Грошева. Вчера представител на вестника се срещна с изтъкнатата съветска музиковедка и я помоли да изкаже първите си най-общи впечатления от фестивала.

— Преди всичко искам да кажа, — заяви др. Грошева — че русенските Мартенски музикални дни у нас са отдавна известни. Аз дори бих си позволила по-силен израз: всред съветската музикална общественост те се прославиха като значителна проява. Аз обаче идвам за пръв път на тях.

Моите впечатления, които до голяма степен се сформираха още преди да дойда от

всичко, което съм слушала и чела за Русе и неговия фестивал, са твърде силни. Още когато пристигнах, почувствувах особената празнична атмосфера тук. Изглежда, че целият град живее с това голямо събитие, с този празник на българската музика. Където и да погледне човек — по улици и площади, по витрините — всичко напомня за Мартенските музикални дни. Но не само

това. Още по-показателно е отношението на народа, на публиката.

Бих искала да отворя една скоба — аз присъствувах на прегледа на оперните театри в София, който се състоя преди няколко години, и още тогава ми направи изключително впечатление как народът пълни залите, с какъв интерес, с каква жажда се стреми към музиката. Но докато операта е един по-достъпен жанр и по-леко се приема от публиката, съвсем иначе стоят нещата със симфоничната музика. Аз се питах как в продължение на цели две седмици в един сравнително малък град ще звучи само симфонична му-

зика и дали ще има публика за концертите. И как тя ще приеме тази трудна за слушане музика. Но сега съмненията ми се разсеяха.

Понеже заговорихме за прегледа на оперните театри, ще ми се да кажа, че вече отчасти познавам Русенската опера по постановките, с които тя се представи на прегледа преди няколко години в София, на който присъствувах. Още помня прекрасната постановка на „Повест за истинския човек“ от Прокофиев. Освен това в Москва гостува състав от вашата опера в постановката на „Майка“ от Тихон Хрен-

(Следва на стр. 3)